

— Який, же справді пастир,—як він чужий тому, що дорого для народу, як він цурається (а наміру чи без заміру) інтересів цього самого народу, як він нехтує його мову, звідки? Зідки в'являється обіження, яка може бути віра селянина до свого пастира при таких умовах? Ті панотці, які «русять» і тим відстругують від себе селянина,—багато програють... (Див. ст. „Свящ. М. Я.“ в „Подолії“ за 1906 рік, № 227).

— Любов все перемагає... З другого боку—нелади між народом, та пасторем виростають тоді й там, де пастир в присиртством дивиться на народ, на його мову...

Народ у цьому дуже чулий...

З своєю мовою він покинув усіма: і інтелігенцію, і пасторами, і саме маленьке недоладне доторкнення до цеї болючої його рани дає себе знати!.. (Див. ст. „Юса“ в „Подолії“, № 217, за 29 січня 1906 року).

Пастор повинен добре володіти мовою свого народу. А це володіння дає особливо науку мови, Історію...

Окрім того, щоб бути користним діячем на ниві Христовій,—безперечно треба знати Й історію минувщини цього народу, його звичаї, геройт і т. ін.

Таким чином, українському пастореві необхідно треба знати й українську літературу, й історію України...

Того то й навчання цим наукам в семінарі—річ цілком необхідна і повинна стояти на першому місці та вважатися обов'язковою для всіх вихованців цеї духовної школи.

Маємо певну надію, що майбутній п'яторічний а'гад депутатів подільського духовенства свято виконав свої моральні та культурні обов'язки перед церквою і українським народом.

Священики в Поділі.

5-IX 1910.

P.S. Просимо шановну редакцію „Подолії“ передрукувати. Твой асе.

Нова туга Україна.

Така п'ята, — о Боже мій милий...

За що ж ти караєш п'яту молоді?

(Шевченко).

(Присв. пам'яті В. М. Доманіцького).

І так невесело на Вкраїні, і так щодня почутчується тяжко та сумне спіртство українського народу, а тут невблагана смерть заходилась коло своєї жорстокої роботи та й косить наші краї сили, нашу красу,—немилосердно зриве найкращі квітки з убогої занедбаної ниви. І коли агадаш про любого та без краю дорогої небіжчика Василя Миколаївича, про його чисту, як кришталь душу, про його миле обличчя та любі очі, що світилися такою широю любовю та працюєю святою, про все те, що він робив і аробив за короткий час свого молодого життя, то якось мимо волі на думці з'являється та вимальовується чудова, віжна пахуча квітівника, якою і був справді любій небіжчик. І коли думаєш про смерть В. М., то іменно так і здається, що це якська лиха сила нашу радість—квітку прегарну та ніжну зірвала. Квітівника уже впала але свою красу вона притягує до себе людські душі і будуть люде до вику пам'ятати та згадувати про неї, бо ідеали красоти—правда вічні...

Про заслуги великих дорогої небіжчика годі й казати—вони відомі всікому свідомому українцеві. Недивлячись на молодість В. М., вів за свій короткий вік дужебагато зробив і черга ти зробив собі почесне ім'я, любов і велику популярність від

цілі Україні по обох боках кордону: його всі знали і любили...

Окрім того, що в особі дорогої небіжчика Україна страже вірного сирого сина і незабутнього діяча взагалі, відданого рідному краєві піло душою, ми маємо особливу причину сумувати, що наш любій В. М. нас покинув на віки.

Кооперативний рух, що захопив з такою величезною силою всі культурні народи, останніми часами торкнувся й України, знайшовши тут досить добрий ґрунт для свого існування і розвитку. Ідея кооперації могучою хвилею розвивається по цілій Україні-російській і австрійській.

Формуються кадри українських операцій. Серед української молоді В. М. був піонером в справі кооперації. Він ще в студенчестві дуже цікавився кооперацією. Пригадується мені наша перша зустріч з В. М. Це було місяць років дванадцять тому. Українська студентська громада у Київ прозяла мене прочитати реферат про кооперацію.

Зібрались хлопці у помешканні покійного В. Б. Антоновича. Я зараз не пригадаю, але мені здається, що В. М. був або сам ініціатором або у всіх разі одним з ініціаторів цієї вечірки за для розмови про кооперацію.

По рефераті була ще і приватна розмова з членами молодого товариства про коопераційну справу, але особливо був запідозрений, як було не прямітно, В. М. Він підішов до мене і місця довго балакали з ним. По всьому було видно, що він глибоко захопився коопераційною справою і що в його вигляді добрий, надежний і чесний піонер.

Справа не легка, треба підготовитися; похищо що ми тепер підготовимося, а після то і за роботу візьмемося". І справді при першій змозі він взявся до коопераційної справи і практично працював по організації кооперації в і літературі єючо думку про велику ідею кооперації серед народу нашої маси і суспільства взагалі.

Микола Левіцький.

вебіжчика окремими засіданнями, присвяченими йому і його пам'яті. Окрім того бажано, щоб вшанування пам'яті В. М. виявилось в більш-менш різних формах, які б лишили б постійний і довгачий слід в аванзі з дорогою для небіжчика коопераційною справою. За для того я пропоную скласти фонд імені В. М. іменем «фонд коопераційний», який має завданням своїм запомагати розвитку народів, останніми часами торкнуся й України, знайшовши тут досить добрий ґрунт для свого існування і розвитку. Ідея кооперації має заснову коопераційним інституціям. За для початку після цього фонду я посилюю про цим листі маленької лепти (5 карб.). Бажаю теж, щоб було видано брошюру, присвячену діяльності В. М. в докладною біографією його...

А поки, поки люди зберуться достойно вшанувати твою беацінну пам'ять, проща наш любій дружбрате і товаришу, проща любів квіткою з рідного поля, та знай, що так дорогі тобі справи—українські і коопераційні піколи не загинуть, які б перенесли для їх розвитку не стояли на їх дорозі, що жива українська земля, що знайдуться люди, твої брати, які стануть до дорогої тобі роботи і будуть далі провадити мілу тобі справу, хоч може і в меншим талантом, ніж ти. Українська справа і кооперація будуть разом паралельно розвиватися, як органично звязані частини одного великого народного діла—відродження рідного краю... Нехай буде тобі земля піром, наш любій козаче-юнче.

Микола Левіцький.

** В ч. 248 „Київлянина“ під заголовком „Періодическая печать української партії“ уміщено огляд „Л. Н. Вістника“ (кн. III) та „Україн. Хати“ (кн. VII—VIII) дія Ли-Ка-Мо. Коли однією змії зазнайомився з „Піхотою“ на міфічний український сепаратизм і всякі ламентації з цього приводу, то в огляді д. Ли-Ка-Мо можна помітити й діяльні бажання серйозно рахуватися в нашою періодичною пресою. З приємністю це зазначаємо.

Це вже вигідно одрізняє працю пана Ли-Ка-Мо од безгладого базівания пана Савенка, котрий зважайно бреше на вітер, не рахуєчись з, правдю навіть для людськогоока.

** В препарата Ерліха знайшлися свої вороги. Генерал Толмачов вів до пресаром 606 через те, що вигадав його не хто інший, а жил. С.-Петер. В'єдомості“ знайшли для свого обурення проти Ерліхової вигадки іншу підставу.—На думку газети, препарат Ерліха „дає довіль на рошусту“!

„Оголошель—кажуть—снимается поспільня узда стома похованого животного! Уміюкайте вертепи! Опасності никакой! Долой семью! Перестанте рожати! Завжиките потуже, мужики, ваши колішки! Записьвати же в лігу феміністки! Не нужно материнства, не нужно поти і прости для содережання сем'ї! Да здравствует проституця, какой не видывала и Римъ упадка!“

Таким чином, слухаючи голосу С.-П. В., слід було б зовсім заборонити лічити паскудну хворобу.

ПО РОСІІ.

— Політичні засланці в Росії. В департаменті поліції відомо, що всіх пі-

тичних засланців, яких поселили в далеких губерніях Росії, до 1-го мая цього року було 10,972 душі. По окремих губерніях і краях число це походить так: в ікутській країні находитися 331 політичний засланець, в забайкальській—61, енісейській—856, тобольській—1,420, вологодській—1,416, томській—1,788, архангельській—1,915, пермській—290, олонецькій—816 і астраханській 231. Казенною допомогою до 15 мая цього року користувалося 10,800 політичних засланців і їх жінки та 2,301 дитина. З них в Східному Сібірі—1,129 душ в 9 губерніях Західного Сібіру і Північної Європейської Росії—8,457 засланців—1,014 жінок і 2,031 дитина, а в інших губерніях 200 засланців. З загального числа засланців, які користуються казенною допомогою 646 припадає на долю „привілегірованих“ і 8,825 на долю особ „простого звіні“. На протязі 1910—11 років число політичних засланців, по постанові департаменту поліції, зменшилося приблизно на третину.

(Риль).

— Арешт друкарі с.-д. комітету. Петербурзька охраник доводилася, що в Петербурзі незабаром одіється та зміниє друкарня соц.-демократичного комітету. Вночі під 6-го січня було зліпія зроблено трус на Іванівській вулиці, які відповідають на дому „привілегірованих“ і 8,825 на долю особ „простого звіні“. На протязі 1910—11 років число політичних засланців, по постанові департаменту поліції, зменшилося приблизно на третину.

(Р. С.)

— Жалування дипломатів. З обрахунку міністерства чужоземних справ, який вони подало в Державну Думу, видно, яке жалування получують наші політичні агенти за кордоном. Так, за 75.000 карб. мають посла в Берліні, Відні, Відні, Константинополі, Лондоні і Парижі; по 60.000 карб.—в Вашингтоні, Мадриді, Римі; 50.000 карб.—в Токіо; 45.000 карб.—в Пекіні; 37.000 карб.—в Тегерані; по 30.000 карб.—в Афінах, Брюсселі, Гааві, Константінополі, Мюнхені, Стокгольмі; по 27.000 карб.—в Берліні, Відні, БухARESTI, Білграді, Лісабоні, Ріо-де-Жанейро і Христіанії.

(У. Р.)

Меньшіков.

Співробітник „Рус. Сл.“ балакав з Леніоном Меньшіковим і почув од його оповідання про його життя і про те, через що Меньшіков пішов служити в охранику. Фактична частиня життя здебільшого знайома ми вже нашим читачам. Подамо тільки нове.

Після арешту через Зубатова, передо мною,—каже Меньшіков,—стало питання: „Як могло статися, що хлопчик Зубатов обурив і побував досвідом і старих людей?“ Тоді я зрозумів, що причина цього в системі боротьби з революціонерами. Тоді я і наважився пожертвувати своє честі і доблести знайомства з всією системою боротьби з революціонерами. Це було тяжко. Щоб вивчити всю систему, треба було багато часу. За 15 літ своєї служби я менше довідався, ніж за останні 5. Раз я спробував попередити революціонерам, але не вдався і замовк. Уесь час я придивлявся до внутрішньої агентури, до секретних справ. Я мушу сказати, що особисто не запросив ні одного провокатора, не робив допітів. Тільки в дужих випадках приходилося і це робити.

— Грайте, як слід, то й писатимемо, як слід.

Антрепренер став у позу пристрастів й сарказму.

— У-у, який ви розумний: грайте, як слід. А дозвольте вас запитати, з ким би я ото грав, як слід, чи не вами?

— Я із ким? З своїми акторами.

— З отію шантрапою! Хе!

Постать гостя виказала кінцевий рівень пристрастів.

— Ну, то чого ж ви... А йдіть сюди, та не заважайте, не одібра..

Постать Гаркуна - Задунайського показала рішучу велазму.

— Да не писатимете, як слід?

— Дайте мені спокій!

— Прощаєте!

Гаркун надів панаму фасону надломаного киші й промовив:

— Ну, дак знайдите ж, що тендітним

ребрам вашого репрезента прийдеться рахуватися з міцними кулаками моїх маладців... Досить...

Він вийшов, а в кімнату вскочила невеличка пані з піснями обличчям.</p

УКРАЇНЦЯМ на УВАГУ! С. П. Б. Кравець А. Г. Матлін.

13-1726-6

Фундуклівська, 40. Приймає замовлення на

ФОРМИ

всіх шкіл і воєнні. Має великий вибір закордонного краму для цивільного уборання.

◆◆◆◆◆ Виготовляє по замовленню українське національне вбрання. ◆◆◆◆◆

Репетітор, досвідчений укр., студ. поїйт., шукав ур. Спец.: нім., мова, матем. М.-Благовіщ. 151, 14, Шумицькому. 3-1737-2

Студ.-правник останнього курсу, зи. добре матем., слов., латин., шукав роботи. Адр.: Панківська, 9, кв. 11, Л. М. (листовно). 5-1752-2

75-100 карб. Чистого зарібку!

Шукамо книгою, які візли б продавати книжки на дуже корисних умовах. Од 60% до 70% скідка. Адр.: "Рада", як К. В. 4-1750-2

Онук Т. Г. Шевченка

вчить грать на скрипці; практика і теорія. Адр.: Печерськ, Никольська ул. № 16, кв. 27. 6-1729-5

Кімнати з мебл. мож. на мати обі. прод. велик. і мал. партіям. Печерськ, Суворовська 2, супроти Гімназії, Маг. РАКІТНА 10-1720-9

Цітьте, Штукарев, бо вже вийшов з друку новим, відредактованим, виданням сам "ПАН ШТУКАРЕВИЧ, або ОКАЗІЯ, ЯКОІ НЕБУВАЛО". Склад видання в Українській Книгарні сувій. Кітків. Стариця. Безаківська, 8. 10-1749-2

Шлюбні розлуки (брояраза. діла)

1 карні (уголовні) справи ведуть, складаю ділові папери: про взаємн. і виновн. ділі, про видачу жівним окремого праве на проживання, приписку до громади, олдини, алеції, і касації скарті по всіх справах, прохан. на Височайше ім'я... — Поради іног. лист: біди... дурно. Прайм. щодн. од 3-7 г. удея: А. Туржанський. Є. Капікова. ул. д. № 8, кв. 2. 100-1542-56

Свіжо одержаний тютон Торгов. дома. Бр. Кальфа в Харкові, ціною от 1 р. 60 к. до 6 р. 40 к. за фунт; по доботн. і аромату вищої конкуренції. Студенческі ж 10 шт. б. буди, е, й будуть без-доганами.

СІРОБІЙТЕ! Тют. маг. А. Н. Фирковича, Фундук. № 20 під фірою Б. Кальф. 10-1695-8

В. УСЕНКО, Кітків, Фундуклівська 5, тел. 1695 (поруч театра "Бергман").

Окуляри й пенсне з підломом кращих граничних фабр. СКЛАД лабораторій хімічного посуду.

Оборудовання хімічних лабораторій фізичних кабінетів.

ЦІНИ ПОМІРНІ. 2-2754-1

--ДО-- СЕЗОНА!

Пальта осінні англійські спрощені непромокаемі й на-кідки, брилі, кастрою і плюшеві, шапки, близька музика, живою й дитяч. Сукні верхні і нижні, блузки, капоти, саки і костюми жіночі і дитячі, ковдри, пледи, хустки, фуфайки, кальсони, панчохи, шкарпетки, гамаші, дитячі пальта, одіж для дітей, капори, дорож. речі: чамайдані, сундуки, портпледи, подушки, багажн. ремні. Ст. Петерб., фабрика близька і гал-стуків

Р. М. Гершман

Прорізна 2. Телеф. 282. Ціни цілком справедливі, прод. без торгу. 0-1753-2

НЕБУВАЛИЙ ВІПАДОК! Тільки за 3 руб. 25 коп.

Висилкам 5 шт. великих російськ. пластикові "не-паровери" сам. великого розміру 26 см./"Grand Grand" extra ріжк. оркестри, марши, вальси, польки, опери, марши, українські пісні, хори, склади, і духов. співчи-ти і т. д. Ціна за 5 пласт.

16 шт. 7 р. 25 к. 20 шт. 8 р. 75 к. Висилкам суважн. грамофон "Тонарм" кон-цін. великою розміру, луж. елегант. міцною роботою з боковим накручуван-ням (короб) мембрани концертні екс-блесн. Тонарм за олдини накручуванням може програти на кількох великих плас-тинах. Тільки за 12 р. 75 к.

Висилкам, одібравши замовлення, без завадок наяв. платою. Адрес: вирізати звернені, і наявдати добро на конверті чи росрітці:

Відн. 2/3, Австрія, Унтер-Аугартенштрассе 17. П.-75 ЙАНН ЙАКУБОВІЦЬ, Wien 2/3, JOAN JAKUBOWICZ, Untr-Augartenstrasse 17, P.-75.

Сила заслуг з пільгами та іншими транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-

транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-

транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-

транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-

транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-

транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-

транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-

транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-

транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-

транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-

транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-

транс-транс-транс-транс-транс-транс-транс-

транс-транс-транс-транс-транс-транс-

транс-транс-транс-транс-транс-

транс-транс-транс-транс-

транс-транс-транс-

транс-транс-транс-